ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

สักยภาพการผลิตน้ำนมคิบเพื่อทดแทนการนำเข้าหางนมผง

และผลิตภัณฑ์นม

ชื่อผู้เขียน

นางสาวมะลิลา อารียลักขณากุล

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์เกษตร

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผศ.คร. พัฒนา เจียรวิริยะพันธ์

ประธานกรรมการ

อ. คร. กมล งามสมสุข

กรรมการ

อ. ศรัณย์ อารยะรังสฤษฎ์

กรรมการ

บทคัดย่อ

อุตสาหกรรมการผลิตและแปรรูปนมในประเทศไทยถือได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมที่มีความ สำคัญโดยเฉพาะบทบาทที่มีต่อการยกระดับสุขภาพอนามัยของประชาชนและเสรษฐกิจของประเทศ สำหรับปัจจุบันปริมาณน้ำนมคิบที่ผลิตได้ภายในประเทศยังไม่เพียงพอต่อความต้องการทั้งนี้สืบเนื่อง มาจากการขยายตัวของความต้องการในการบริโภคและถึงแม้ว่ารัฐบาลจะให้การส่งเสริมการเลี้ยง โคนมมาโดยตลอดแต่การน้ำเข้าหางนมผงและผลิตภัณฑ์นมจากต่างประเทศยังคงมีปริมาณและมูลค่า การนำเข้าที่เพิ่มสูงขึ้นเกือบทุกปี

ดังนั้นการศึกษาในครั้งนี้จึงได้ทำการวิเคราะห์ถึงความสามารถในการผลิตน้ำนมคิบเพื่อ
ทดแทนการนำเข้าหางนมผงและผลิตภัณฑ์นมในขณะที่รัฐบาลยังคงให้ความคุ้มครองทางด้าน
การผลิตและได้ทำการศึกษาเพิ่มเติมถึงความสามารถในการแข่งขันของการผลิตน้ำนมคิบเมื่อได้ขจัด
อิทธิพลของการคุ้มครองของรัฐบาลออกแล้ว การศึกษาในส่วนของความสามารถในการทดแทน
การนำเข้าในขณะที่รัฐบาลยังคงให้ความคุ้มครองได้ทำการวิเคราะห์จากตัวชี้วัดที่แสดงถึงความ
สามารถในการทดแทนการนำเข้าซึ่งได้แก่ ตัวชี้วัดปริมาณการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า(GIS), อัตรา
ส่วนความสามารถในการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า(IR) และอัตราส่วนความสามารถในการ
ทดแทนการนำเข้า(B) ส่วนการวิเคราะห์ด้านความสามารถในการแข่งขันทำการวิเคราะห์โดยการวัด
ต้นทุนของการใช้ทรัพยากรภายในประเทศ(DRC) เพื่อพิจารณาถึงความสามารถในการแข่งขันที่
แท้จริงของการผลิตนมภายในประเทศ

ผลการศึกษาในส่วนของความสามารถในการทคแทนการนำเข้าพบว่าเมื่อรัฐบาลให้ ความคุ้มครองทางด้านการผลิต ปริมาณการนำเข้านมและผลิตภัณฑ์นมจากต่างประเทศเมื่อเทียบกับ ปริมาณการบริโภคนมทั้งหมดภายในประเทศมีแนวโน้มลดต่ำลงจากระดับร้อยละ 100.5 ในปี 2521 เหลือเพียงร้อยละ 59.2 ในปี 2542 ซึ่งแนวโน้มของการนำเข้าที่ลดต่ำลงเป็นผลเนื่องมาจากนโยบาย การส่งเสริมด้านการผลิตและการบริโภคของรัฐบาลซึ่งมีผลทำให้การผลิตน้ำนมดิบภายในประเทศ ขยายตัวและสามารถทดแทนการนำเข้าจากต่างประเทศได้เพิ่มมากขึ้น จากการศึกษา โดยพิจารณา เปรียบเทียบโดยใช้ปี 2523 เป็นปีฐานพบว่าปริมาณการผลิตเพื่อทคแทนการนำเข้า(GIS) มีค่าเท่ากับ 10,302 ตัน ในปี 2524 เพิ่มขึ้นเป็น 33,757 ตันในปี 2530 และ 369,348 ตันในปี 2542 และ เมื่อพิจารณาจากอัตราส่วนความสามารถในการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า(IR) พบว่าค่าที่คำนวณได้ มีค่ามากกว่า 0.9 แสคงได้ว่าปริมาณการผลิตน้ำนมคิบที่เพิ่มขึ้นทั้งหมดภายในประเทศถูกใช้ไปเพื่อ การทดแทนการนำเข้ามากกว่าร้อยละ 90 ของผลผลิตที่ผลิตเพิ่มขึ้นได้ในแต่ละปี และเมื่อพิจารณาถึง อัตราความสามารถในการทดแทนการนำเข้า(B) พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าอยู่ในช่วงระหว่าง –1 กับ 0 แสดงได้ว่าปริมาณการผลิตน้ำนมคิบภายในประเทศสามารถทดแทนการนำเข้าได้เพิ่มสูงขึ้นโดย สามารถทดแทนการนำเข้าได้เท่ากับร้อยละ 4 ในปี 2524 และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 40 ในปี 2542 ของ ปริมาณที่เคยนำเข้าทั้งหมด 245,467 ตันในปี 2523

สำหรับการศึกษาด้านความสามารถในการแข่งขันการผลิตน้ำนมคิบในช่วงที่ผ่านมา พบว่า มีผลของนโยบายการคุ้มครองทางค้านการใช้ปัจจัยการผลิตและการคุ้มครองทางค้านราคาผลผลิต ปรากฏอย่างเด่นชัดตลอดช่วงเวลาของการศึกษาซึ่งผลทำให้เกษตรกรมีแรงจูงใจที่จะทำการผลิต น้ำนมคิบในทุกๆ ขนาดฟาร์ม แต่เมื่อได้ทำการศึกษาโดยขจัดอิทธิพลของการแทรกแซงของรัฐบาล ออกไปจะพบว่าฟาร์มโคนมขนาดกลางและขนาดใหญ่ยังคงได้รับผลกำไร(ทางสังคม)จากการผลิต และมีการใช้ทรัพยากรภายในประเทศไปเพื่อการผลิตน้ำนมคิบน้อยกว่าค้นทุนการนำเข้านมและ ผลิตภัณฑ์นมจากต่างประเทศ(DRC<1) ในขณะที่ฟาร์มโคนมขนาดเล็กในบางช่วงปีไม่ได้รับผลกำไร (ทางสังคม)และมีแนวโน้มของการใช้ทรัพยากรภายในประเทศ(DRC >1) นอกจากนี้ยังพบว่าการเพิ่มระดับ การคุ้มครองผู้ผลิตของรัฐมีผลทำให้ค่า DRC สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญซึ่งแสดงว่าการเพิ่มระดับการ คุ้มครองจะมีผลทำให้ความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกรลดลงและถึงแม้ว่าผลจากการศึกษา ข้างค้นจะแสดงให้เห็นว่าการคุ้มครองของรัฐบาลมีผลต่อการเพิ่มแรงจูงใจในค้านการผลิตน้ำนมดิบ ให้กับเกษตรกรแต่การเพิ่มระดับการคุ้มครองก็นำมาซึ่งการสูญเสียศักยภาพหรือความสามารถในการ ผลิตเพื่อทดแทนการที่ประเทศ) ประกอบกับการที่ประเทศไทยต้องเผชิญกับกฎระเบียบการค้าใหม่ขององค์การการกำโลกที่มีบทบาท ประกอบกับการที่ประเทศไทยต้องเผชิญกับกฎระเบียบการคำใหม่ขององค์การการกำโลกที่มีบทบาท

ผลักดันให้การค้าเป็นไปอย่างเสรีมากขึ้นจึงมีความจำเป็นและสมควรที่จะต้องลดการคุ้มครอง การผลิตน้ำนมดิบภายในประเทศลงโดยหันไปส่งเสริมพัฒนาเกษตรกรผู้เลี้ยงโดนมให้มีความรู้ความ สามารถในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตแทนโดยเฉพาะการส่งเสริมและพัฒนาฟาร์มโคนมขนาด เล็กให้มีขนาดใหญ่ขึ้นซึ่งจะทำให้มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตน้ำนมดิบและมี ศักยภาพในการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าอย่างยั่งยืน Thesis Title

Potential of Raw Milk Production for Import Substitution of

Skim Milk Powder and Milk Products

Author

Miss Malila Areeluckkanakul

M.S.

Agricultural Economics

Examining Committee

Asst. Prof. Dr. Pattana Jierwiriyapant

Chairman

Lect. Dr. Kamol Ngamsomsuke

Member

Lect. Saran Arayarangsarid

Member

ABSTRACT

Milk production and dairy products industry in Thailand are considered to be an important industry. It plays an important role in improving public health as well as the national economy. Currently, the amount of raw milk produce in the country is still inadequate and could not meet up to the demand. This may be due to increase in domestic consumption. Although the government extension program in dairy production has expand continuously, the amount of imported skim milk powder and milk products have increased every year.

The objective of this study is to analyze ability of raw milk production for import substitution of skim milk powder and milk products of the country, under both conditions, with and without the government's protecting measures. In this study the Gross Import Substitution (GIS), Import Replacement (IR) and the ability of import substitution ratio (B) were used as indicators to analyze the ability of raw milk production for import substitution under government protection. The Domestic Resource Cost (DRC) method was used to analyze the actual competitiveness of milk production in the country.

The results of import substitution study showed that under government protection, the ratio of imported milk and milk products to total consumption reduced from 100.5 % in 1978 to 59.2 % in 1999. Profoundly, the reduction of these ratio was the result of promotional campaigns

by government made upon more production and consumption. Therefore, increase in production could replace some of the imported products. The study used data of 1980 import quantity as a base year, It was found that Gross Import Substitution (GIS) increased form 10,302 tons in 1981 to 33,757 tons in 1987 and 369,348 tons in 1999. The estimated ratio of Import Replacement (IR) was more than 0.9 of all years, this indicated that more than 90% of quantity increase of raw milk production in each year was use as import replacement. The estimated ability of import substitution ratio (B) falled between -1 and 0 which mean production of raw milk in the country could substitute import at the increasing rate. Compare with the imported amount of 245,467 tons in 1980 the import substitution quantity increase from 4% in 1981 to 12 % in 1988 and 42 % in 1998 and then declined to 40 % in 1999.

The study of competitiveness in raw milk production showed that, there was the impact of protection policies in input and output prices of milk, so farmers in all size of farms have incentive to keep on producing milk. However, in the case that, if government withdraw it's intervention in production of milk only medium and large farms would still have social profit. Their domestic resource cost were lower than the cost of imported milk and milk products (DRC < 1). Under the same condition, small size farms didn't have social profit in some year and its domestic resource cost was higher than the imported milk and milk products cost (DRC > 1). In addition, the government protection policy effected the increasing of DRC of milk production, which would decreased the competitive ability of farmers.

At present, Thailand is facing with World Trade Organization regulation. The WTO that plays important role in increasing free trade among the member countries. So, the government should decrease the protection of milk production, but instead develop and provide knowledge to the farmers in order to increases their production efficiency. Besides, it should encourage small farm to expand to be larger farms, which would have more comparative advantages in producing milk, and improve import replacement potential in the long run.